

[Flygaard.]

spørgsmålet om at lade alle skattebøger være offentligt tilgængelige, er der to hensyn, der træder op imod hinanden. Man må ikke være blind for, at en tilbagevenden til skattebøgerne nok i sig selv indeholder en vis kontrol. Deroverfor står, at nogle måske vil synes, der er tale om en utidig snagen i folks private forhold. Vi er nok mest tilbøjelige til at mene, at det første hensyn vejer stærkere til end det sidste.

I bemærkningerne til forslaget har kommunisterne opgjort den ikke opgivne indkomst til 17 mia kr. Det er vel rigtigt, at den produktionsstatistiske metode og den skattestatistiske metode ikke benytter samme opgørelsesmåde. Det er meget muligt, at de 17 mia kr. ikke er det rigtige beløb, men det er også vores opfattelse, at med det betydelige skattetryk, vi har i dag, er der også tale om betydelige skatteunddragelser i den forstand, at man ikke opgiver, hvad man har tjent. Jeg tror ikke, man dér så meget skal sondre imellem erhvervsindkomster og lønmodtagerindkomster. Man bør nok i højere grad sondre imellem, hvem der har mulighed for at snyde, og hvem der ikke har mulighed for at snyde.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Knud Jespersen*) (DKP):

Jeg vil allerførst benytte lejligheden til at takke det store flertal af ordførere for udvist forståelse. Det er ikke for at dryppe malurt i bægeret, men i alt fald i ord har faktisk alle i dette høje ting erkendt, at det er et vældigt problem. Jeg er glad for, at finansministeren har givet tilsagn om, at man vil kigge på nogle af disse kontrolbestemmelser, for det, der er formålet, er at rette projektøren på en ny måde på hele skatteproblemet. Det er vores udgangspunkt. Vi er ikke ude efter nye beskatningsobjekter, men ude efter at få al faktisk indkomst beskattet. Lønmodtagernes muligheder for unddragelser er begrænset efter vort skøn til et overordentlig beskedent minimum, mens man i ly af afskrivninger, anden form for gensidige afskrivninger mellem aktieselskaber osv. og anvendelse af ekstraordinære afskrivningsbestemmelser faktisk har den mulighed, at man kan unddrage ret så omfattende beløb for beskatning.

Man stiller spørgsmålstegn ved de 17 mia

kr., det tal, vi har regnet os frem til. Det er anført dels af den tidligere finansminister, hr. Grünbaum, dels af hr. Ømann, at beløbet kunne ligge mellem 8 og 12 mia kr. under VKR-regeringen og daværende finansminister Poul Møller. Nu har vi ikke bare foretaget en simpel pristalsregulering af dette beløb. Vi har også prøvet at se, hvordan bruttoindkomsten har forskudt sig, og hvordan skatten har forskudt sig, og her ved er vi nået til tallet 17 mia kr. Vi har blankt erkendt, at der er så mange usikkerhedsmomenter, at der er tale om et skøn, men efter alle solemærker at dømme er det et skøn, der er lidt for lavt. Men hvad nu, om det var 16 mia kr. eller 18 mia kr. eller 19 mia kr.? Størrelsesordenen gør jo, at ingen i dette land kan diskutere lønmodtagernes skatteevne og overveje nye skattekrav, uden at vi begynder at interessere os for den side af sagen, der hedder de direkte unddragelser.

Vi er da villige til at se på — og derfor har jeg også i et tidligere spørgsmål til regeringen rejst kravet — om ikke man kunne få en direkte kontrolmæssig undersøgelse. Man burde have en sådan undersøgelse gennemført af det offentlige, der ganske eksakt sagde: så og så mange milliarder kroner bliver ikke beskattet.

Det fører mig hen til en anden indvending, der er rejst i debatten, at det skulle være posekiggeri, og jeg ved ikke hvad, hvis man igen gjorde skattelisterne offentligt tilgængelige. Det er en urimelig betragtning. Der findes ikke mange arbejdsgivere i vort land, der ikke via deres regnskabskontorer kender lønmodtagernes skatteproblemer, deres økonomiske fortjeneste og alt det andet, men der findes ikke ret mange lønmodtagere, der kender noget til arbejdsgiverens forhold. Det vil være en helt rimelig demokratisk kontrolforanstaltning, om man på en eller anden måde ved offentlighed i forvaltningen også fik den sag klar af.

Et tredje punkt er spørgsmålet om forsikringsselskabers pligt til at opgive udbetalte erstatninger og deres størrelse. Her tænker vi selvfølgelig ikke på, hvis man får erstatning for en cykel eller lignende; det er ikke småbeløb, vi er ude efter, men vi tænker f. eks. på tilfælde — og de foreligger faktisk — hvor man har afskrevet et skib totalt, dette skib synker, og man opnår